

Ihasalu ja Neeme küla ajaleht

Oma Poolsaar

2/2007

Ilmuib 4 x aastas

Hind 15.-

SELLES NUMBRIS:

AJALUGU - Neeme sadam	lk 2
SUUR PEREPÄEV NEEME KÜLAS	lk 3
POOLSAAR TÄNA JA HOMME	lk 4
KOOLIELU- Neeme Algkool 2006/2007	lk 5
PERSOON- Reinhold Marten <i>alias</i> Männiku Rein	lk 6-7
VAATA ENDA SISSE- Äraarvamatu murdeiga	lk 8
ÜRITUSED; KUULUTUSED	lk 9
VLADISLAV KORŽETS NEEMES	lk 10
KASULIKUD SOOVITUSED	lk 11
NATUKE NALJA	lk 12

**Lisana: Lasteleht OPS ja
Neeme kaart tänavanimedega!**

Kinobuss Neemes

Esimese suvise üritusena toimus laupäeval, 2. juunil, Neemes kinobussi filmiõhtu. Asja eestvedajaks oli Neeme Naiste Rannavalve Selts. Umbes paarkümmend aastat pole meil külas enam kino näidatud – enne seda käis koolimajas kolmapäeviti rändkino. Kindlasti on veel paljudel meeles, kuidas sel ajal vene sõjafilmid vaheldusid India kinokorüfeede loominguga.

Seekord oli aga vaadata oma hea Eesti asi – „Jan Uuspõld läheb Tartusse”. Juba enne filmi algust oli selge, et üritust on pikisilmi oodatud – naistel varbaküüned enne lõunat värvitud, meestel esimesed dringid sees, et silm ikka terav oleks ja kõike ekraanil toimuvat haarata suudaks.

Film ise oli lähedalt jälgitav komejant – ega Jan Uuspõldu teistsuguses amplituudis ette kujutagi.

Tere, kallis lugeja!

Käes on suvi ja valmis on saanud Oma Poolsaare teine number. Nagu arenevad lapsed, areneb ka meie veel noores eas leht. Esimeses numbris alanud Jägala Linnamäe järjejutt asendus seekord jutuga Neeme Sadamast, kuid järgmises numbris jätkame kindlasti Linnamäe lugudega. Lisaks on meil seekord juttu mitmest lähedast üritusest, mida me naisteseltsiga korraldanud oleme.

Muutunud on ka kasulike soovituste lehekülj, kus seekord katsetasime soovitatavad retseptid üheskoos läbi ja meelesolud pani kirja meie seltsi uus liige - Rael. Loodetavasti on muutused positiivsed ja meie rekordiline lugejate arv suureneb suve lähenedes veelgi.

Mõnusat lugemist ja kaunist suve!

N.N.R.S

Olukorra tegi nauditavaks suur ekraan ja õhtupimedus – näitlejad suuremad veel kui inimesed looduses ongi. Ilmataatki oli armuline – veel lõuna paiku loperdasid kõrvad tuule käes, õhtuks oli see asendunud praktiliselt tuulevaikusega. Kel siiski niiskus põue puged, sai abi „Wanast Kalast”. Küllap võib külarahvas ürituse kordaläinuks lugeda ning loodame, et suve jooksul veel kinobuss Neeme tuleb.

Kalle Pürjemaa

Neeme Sadam - minevik ja tulevik

Ihasalu poolsaare külad on olnud läbi aegade kalurikülad, kus inimeste elatis on otseselt sõltunud merest ja mereandidest. Väikene poolsaar ja mitte just üleliia viljakas pinnas ei jätnud muud võimalust, kui pöörduda toidu saamiseks mere poole. Seetõttu ei näe me poolsaarel avaraid põlde ja karjamaid. See-eest on meil ohtralt lautrikohtasid. Vanasti oli tavaks, et kalurid proovisid hoida paate ikka nn omarannas. Aja jooksul siiski kombesid muutusid ja suuremate paatide, selliste kus juba mõnikord ka mitme talu kalurid peal, tulekuga kujunesid välja paremad lautrikohad. Üks ja suurim nendest, asus praeguse Kalda talu all, mere ääres, praeguste kolhoosiaegsete sadamavaremete koha peal. Sadam ehitati praeguse koha peale alles peale II maailmasõda, kui inimeste vaba liikumist piirati ja kõik rannakalurid koondati kolhoosidesse. Sadam võimaldas kasutada suuremaid kalapaate/traalereid ja samas oli see ka mugav võimalus koondada kõik paadid ühte kohta valve alla.

Sadam koos kahe kai-lainemurdjaga ehitati välja Sõpruse kolhoosi aegadel ja oli kasutusel traalisadamana kaheksakümnendate ni. Kaheksakümnendatel tegutses sadamas ja Neemes juba Kirovi kalurikolhoos, kes otsustas sellel ajal nn Neeme osakonnas arendada hoopis kergetööstust. Neemes sai põhitegevuseks nn plekitsehhi ja nõõbitsehhi töö. Kalatööstus arendati edaspidi hoopis Viimsis ja Viinistul ning Neeme sadam jäi rannakalurite käsutusse, kellele see oli ainus võimalus merele pääsemiseks, kuna vene sõjavägi oli mujal mereääres kehtestanud ranged liikumispiirangud. Sellest ajast hakkas alla käima ka Neeme sadama heakord, kuna Kirovi KK-l puudus majanduslik huvi selle korrastamiseks. Samuti ei vajanud peale traalide kadumist Neeme kalurite väikesed kaluripaadid (lappajad) enam nii sügavat sadamabasseini ja kaikohtasid. Nõukogude võimu lõppemisega kadus ka viimane huvi kellelgi sadamat korras hoida. Sadam jäi munitsipaalomandusse. Olime jõudnud tagasi kolhoosieelsesesse aega, kus sadam sisuliselt taandus tagasi lautrikohaks. Iga järgmine aasta lagunes sadam üha enam ja üha vähemaks jäi ka paate. Sadama lagunemine tipnes 2005. aasta Jaanuaritormiga, mille tõttu sai olulisi kahjustusi põhjapoolne kai-lainemurdja. Jaanuaritormi järgsete kahjude likvideerimise käigus kindlustati lainemurdjat ja pikendati natuke mere

poole. Ilmselgelt on see mitte piisav, et pidurdada sadama lagunemist ja üha edasist liivaga täitumist. Ühel hetkel olukord muutus ja tekkis uus trend. Eesti majandusliku olukorra paranedes hakkasid inimesed taas rohkem paate ostma. Kuid nüüd juba mitte raske meretöö tegemiseks ja elatise hankimiseks vaid meelelahutuslikemateks eesmärkideks. Uued paadid erinevad oluliselt kalurite lappajatest ja hoidmise tingimused erinevad kaluripaadidest oluliselt. Nad on tehtud enamasti plastikust, nad on suuremad, raskemad ja suurema süvisega. Nende igakord kasutamise jaoks vette laskmine ja pärast veest välja võtmine on tunduvalt ebamugavam, kui puust kaluripaadide puhul. Taas tekkis vajadus sadama ja tema korrastatud lainemurdjate järgi. Kahjuks olid selleks ajaks sadama lainemurdjad ja sildumiskohad juba pöördumatult kahjustunud.

Ajutist lahendust pakuvad hetkel sadamas asuvad paar ujukaid, kuid suurenev nõudlus on tekitanud olukorra, kus need üksi enam ei rahulda vajadust kaikohtade järele. Samuti ei kaitse lagunenuid kai enam ilmastiku eest ja nii ongi viimastel aastatel kõigi suuremate tormidega vaikselt, kuid kindlalt liivaga täitunud sadamabassein. Enam ei saa sadamasse siseneda suuremad paadid ja paatidest suuremat sügavust vajavad jahid. Suuremad paadid ja jahid vajavad ka valvet, sest Eestis paraku valitseb ikka veel olukord, kus nii mõnedki kodanikud ja/või kodakondsuseta isikud himustavad võõrast vara. 2005. aastal loodi Neeme Sadam MTÜ, mis seadis eesmärgiks need probleemid lahendada ja rekonstrueerida Neeme sadam, nüüd juba kaasaege jahtsadamana.

Ühingu eesmärgiks on Neeme sadama haldamine ja välja arendamine, sadamas opereerimine, spordi- ja meretarvete välja rentimine, majutuse ja toitlustuse pakkumine, vabatahtliku merepääste üksuse töö organiseerimine Muuga, Ihasalu, Kaberneeme ja Kolga lahe piirkonnas, ürituste korraldamine

ja muude tema liikmete ühiste huvidega kooskõlas oleva tegevuste korraldamine. /MTÜ Neeme Sadam põhikiri, p 1.4/

Kuna ühingu eesmärgid langevad kokku ka Jõelähtme valla plaanidega, kellele sadam kuulub, siis anti sadama haldamise õigus 50 aastaks ühingule. Meie tegevuse tulemusena ja Ettevõtluse Arendamise Sihtasutuse toetuse kaasabil on seni valminud Neeme sadama taastamise I etapp- uuringud koos arengustrategia väljatöötamise ning tasuvus- ja teostatavusanalüüsiga. Samuti on valminud Neeme sadama akvatooriumi süvendamise ja kaldakindlustuste remondi põhiprojekt. Ühingu järgmiseks ülesandeks on leida asjast huvitatud investor ja ehitaja ning asuda sadamat rekonstrueerima. Selle tulemusena peaks 2008. aasta lõpuks tekkima olukord, kus meil on korralike lainemurdjate ja ujukaidega ning süvendatud sadamabasseiniga jahtsadam. Selleks ajaks on planeeritud sadamasse kaikohti ca 100 paadile, mille süvis võib ulatuda kuni 3 meetrini. Sadama territoorium on korrastatud, taastatud ja pikendatud on kaid-lainemurdjad, välja on ehitatud kommunikatsioonivõrgud, on olemas reo- ja pilsivee tühjenduskohad, korrastatud sadama sisemised teed ja parklad/staapelplatsid. Sellesse etappi ei mahu veel kahjuks jahtklubi hoone ehitus, kuid on tehtud kõik vajalik, et saaksime vastu võtta kõik merehuvilised paadiomanikud. Kindlasti on peale huvialuste Neeme sadamasse ka edaspidi alati oodatud rannakalurid. Meie eesmärgiks on pakkuda teenust kõigile meresõiduhuvilistele, sõltumata nende eesmärgist ja Neeme sadam jääb alati avatuks kõigile külalistele, kelle huvide hulka kuuluvad meri ja kõik merega seotu.

Kujundame Neeme sadamast koha, kuhu alati võivad tulla inimesed, keda ühendab huvi merekultuuri vastu.

Arvo Leonidov
MTÜ Neeme Sadam

Suur perepäev Neeme külas

12. mail korraldas Neeme Naiste Rannavalve Selts Neeme külas perepäeva. Külla oli kutsutud Eesti Politsei, kes tegi lastele koolituspäeva ohutust liiklemisest, väiksematele lastele oli külla tulnud lõvi Leo, lisaks olid lastele kohal ka ATV-d Loo Tehnikaringist, Rovico müüsi alkomeetreid, emadepäevaks sai lilli osta ning Balbiino jagas lastele tasuta jäätist.

Perepäev algas lasteaiade laste emadepäeva kontserdiga, edasi esinesid koolilapsed teatrietendusega „Sabata krokodill”. Ning siis oligi aeg politsei käes, kes kõigepealt rääkis teoorias, kuidas liikluses hakkama saada, mida teha ja kuidas käituda, näitas õppevideoid ning peale teooria õppimist suunduti õue õpitut praktikas sooritama. Politsei seadis üles jalgratta vigursõiduraja

nii suurematele kui ka väiksematele rattahuvilistele. Alguses prooviti kuidas vigursõit toimub ja hiljem toimus võistlus, kes kõige puhtamalt raja läbib. Suurematele lastele tehti ka teooria test ning parimad said politseilt auhinnad. Parim testi lahendaja oli Reinart, parimad nii testi kui ka vigursõidu kokkuvõttes olid Karina ja Kristjan. Peale võistlemist toimus kõigi osalejate vahel ka loos, kus peaauhinna, matkalambi, võitis Keit. Lisaks loosis Lõvi Leo veel erinevaid auhindu kõikidele osalejatele. Politsei soovib kõigile ohutut liiklemist. Vanemad selgitage lastele liikluses esinevaid ohte ning minge lastega koos rattamatkadele.

Suured tänud Balbiino As-le, Jõelähtme Vallavalitsusele ning Eesti Politseile.

Küsisin ka mida arvasid asjaosalised.

„Endale meeldis kontsert, mis oli hingele ja võimalus olla koos lastega,” ütles perepäevaline Tiina

Reinart arvas: „Õppisin uusi asju, meeldis rattasõit ja ATV-d olid lahedad”.

„Tore, et huvi ürituse vastu oli suur. Meeldis see, et ka vanemad võtsid korraldatust osa ja kohe hakkas silma, et paljudel on kiivrid peas” ütles Liina Soodla, „Suuremas lapsed olid eriti tublid, lahendasid hästi testid, läbisid puhtalt vigursõidu ning oskavad ratast korralikult valitseda, et saaks näidata märguandeid”

Triin Paomees

Jäätist süües liiklust õppimas

Koos Lõvi Leoga Politsei bussis

K a d a k a r a n n a

Et olin mitmelt poolt kuulnud huvist Kadakaranna elu kohta, mõtlesingi minna ja järgi uurida, mis seal siis toimub. Kaunil kevadpühal võtsin julguse kokku, meelitasin pooled oma lastest ka kaasa ning asusime teele. Otsustasime algust teha Metsamarja tänava poolsest otsast, ehk, nagu rahvasuu juba vanast ajast selle kandi kohta ütleb, Ale Aiast. Et ma polnud sinna kanti sattunud juba mitu kuud, avanes metsatukast väljudes silmale jällegi hoopis tihedamalt hoonestatud pilt.

Minu plaan oli ka kohalikke elanikke küsitleda, et saada mingi pilt piirkonna perspektiividest. Eeldasin, et kaunil kevadisel puhkepäeval on kohal ehk rohkemgi rahvast, kui juba valmis maju ja tõepoolest nii see ka oli. Samas lootsin, et mind kaigastega värvate tagant minema ei aetaks. Õnneks osutus sealne rahvas äärmiselt sõbralikuks ja oli rõõmuga valmis minu küsimustele vastama. Mõnega läks isegi pikemaks lobisemiseks ja kohaliku elu arutamiseks, nii et mu lapsed juba igavust kippusid tundma. Kokku õnnestus mul küsitleda 13 kinnistu omanikke. Nende hulgas oli vaid üks selline, kes lähitulevikus siia püsivalt elama jääda ei plaani, küll aga lubas ta Kadakaranda pensionipõlve pidama tulla. Samas tegeles ta hoolikalt krundi haljastamisega, nii et mõõdujale saab seal loodetavasti alati kaunis vaatepilt avanema. Kõik teised küsitletud plaanivad hakata või juba on püsielanikud, sama on ka sissekirjutustega. Vaid kolmest perest ei ole loota lisa meie lasteaeda-kooli, sest nende lapsed on juba liiga suured meil pakutava kohta või lausa täiskasvanud. Mõnel oli suur igatsus lisakohtade järgi Neeme Lasteaias,

teised soovisid rohkem klasse Neeme koolile. Uut kooli- ja lasteaiahoonet ka muidugi.

Küsisin ka, mis on Neeme elus muret tekitav või mis võiks paremini olla. Ilmselt eristusid kaks suuremat probleemi: teede ja poe olukord. Leidus neidki, kes hiljutise Kadakaranna kruusatee silumisega rahul olid, aga ka suur maantee teeb rahvale muret. Poest soovitakse kõike: suuremat kaubavalikut, pikemaid lahtiolekuaegu, sõbralikku teenindamist, odavamaid hindu, aga ka maja välimuse korrastamist. Leidus ka soov supermarketit Neemes näha, mis paraku peab ilmselt veel kaua oma aega ootama.

Mitmete tege muret külavalgustus. Uurisin natuke selle kohta ning selgus, et tänavavalgustus lubati Neeme küla peateede (ehk Uitroni ja lasteaiani) käesoleva aasta jooksul. Aga Kadakaranda pole kinnisvaraarendaja Sulo Nigul tänavavalgustust ette näinudki ning ilmselt ei tule seda enne, kui tuleb korralik asfalt (ühtse projektina).

Veel sooviti paadisõiduteenust, ilusalongi, apteeki, täistööajaga postipunkti, beebikooli, kiiret ühistranspordiühendust linnaga.

Tunti ka muret meie kanalisatsiooni olukorra pärast ja sooviti, et ATV-d ning mootorrattad sõidaksid ainult teedel, jättes rannaalad ja metsad rahulikuks ja puutumatuks. Ka skautrid peaksid sõitma ainult neile ette nähtud kohtades.

Wana kala kõrtsile esitati palve olla ka argipäeva õhtuti avatud ja seda koos toitlustamisega.

Seega võib kokkuvõtvalt öelda, et Kadakaranna rahvas muretseb üsna samade asjade pärast, kui meie, neemekad. Ja üldse on nad seal rõõmsameelsed, avatud ja toredad inimesed.

Kadri Prants

Mis vaevab sinu südant?

Seekordses küsitluses saime lisaks muredele ka positiivseid arvamusi.

Maris: "Rästikud! Kes käiks ja võtaks kõik meie rästikud ja nende järeltulevad põlved endale kasvatada, nii et ma ei peaks elusees siin enam mitte ühtegi nägema?"

Vaido: "Mure pool on infrastruktuur, laste haridus, aga miks mitte ka oma väikene perearstikeskus tulevikus? Mis rõõmu teeb: et sellises väikeses kohas nagu Neeme on toredaid traditsioone-jaanipäev, kalurite päev jms üritused, a k t i i v s e l t t e g u t s e v rahvamaja/klubi/kõrts, samas on olemas fantastiline loodus, rahu. Minu arust kogu Neeme tervikuna on selline vahva koht, mis ongi üks suur pluss."
Kati: "Privaatsust jääb järjest vähemaks"

Pille: "Mul on siiralt hea meel, et elu mind siia toonud on. Inimesed on siin tõeliselt südamlilikud ning ühise eesmärgi nimel nõus mägesid paigast liigutama."

Küllli: "Vanasti tundus, et uhked villad ei sobi siia. Praegu tunnen, et hoopis mina ja mu vana maja jäävad ajale jalgu. Kurb, kuid varsti tuleb vist Neemest lahkuda."

Tiina: "Juuksur võiks külas olla."

Kadri: "Valelikud ja silmakirjalikud inimesed."

Vello: "Mitte midagi. Kõik on rahulik."

Entu: "Lepikus on maailma ilusam kuutõus. Tüdrukuid võiks rohkem olla" (*Entu ei olnud eriti kaine - toim.*)

Jüri: "Vanast heast Neemest on vähe järgi jäänud"

Kevadise suurpuhastuse käigus sai Neeme külas püsti ka viidapost.

Neeme kohanimedest

Tänu hoogsale arendusele ja ehitustegevusele satub Neeme järjest rohkem inimesi, kellel on meie külla asja. Võõras kohas olles tekib neil aga sageli probleeme õige koha ülesleidmisega ja nii pöörduvad nad abi saamiseks kohalike poole. Suur on siis aga külaelanike imestus, kuuldes, et meie külas on ametlikult olemas teid ja aadresse, mille nimesid keegi ei ole kuulnud ning veel vähem tegelikkuses kasutanud. Lehe vahel on kõigile tutvumiseks Neeme küla kaart, kuhu on peale märgitud kõik ametlikud teed. Nende teede nimed on määratud Jõelähtme valla kohanimenõukogu poolt kohalike elanike arvamusi arvestamata. Nüüd ootakski külaelanikelt elavat arutelu olemasolevate teede nimede sobivuse üle. Mina isiklikult sooviks, et kasutusele võetaks siin ajalooliselt väljakujunenud ja seni veel vanemate külainimeste seas kasutusel olevad omanäolised kohanimed. Need rikastaks meie rannakultuuri ja viitaks külaelu järjepidevusele.

Piret Lilienthal

Neeme Algkool 2006 / 2007 õ.a.

Et kätte on jõudnud suur kevad, näeb ja tunneb nüüd igaüks. See soojus tekitab tunde, mis ütleb, et varsti-varsti ei pea enam kooli poole vantsima. Sellel õppeaastal lõpetab Neeme Algkooli 5 õpilast. Tõeliselt asjalikud ja targad lapsed. Nende üle võiks iga kool uhke olla. Kuna meile endile tundub, et me oleme sel aastal väga tublid olnud, siis tahame ka teistega seda rõõmu jagada. Sügis algas meil suurte plaanidega. Tahtsime selgeks õppida uue näidendi ja kindlasti osaleda ka väljaspool kooli, nii palju, kui võimalik, kõiksugu sündmustel ja konkurssidel. Siinkohal toon välja õnnestunud käimised. Detsembris osalesime Tallinna ja Harjumaa koolide joonistusvõistlusel „Doonor ja elupäästja” – tulemuseks originaalse lahenduse eripreemia. Lapsed valmistas ette õp Alina. Jaanuaris käis õp Marika Karina Korgiga õpilasetlejate riigikonkursi Harjumaa voorul, kus saavutati 1. koht ning Neeme Algkool esindas Moostes Harjumaa 5. – 6. kl õpilasi. Moostest tulime tagasi eripreemiaga luuletuse lugemise eest. Veebruaris toimus Tallinnas „Koolitants 2007”, kus praegused ja endised tantsutüdrukud tantsisid õp Merikese õpetatud tantsu.

Saavutuseks eripreemia omanäolisuse eest. Enne Vabariigi aastapäeva toimus meil Tallinna Ülikooli täiendõppe koolitus liitklasside õpetajatele. Toimused näidistunnid ning kooli juhataja pidas loengu „Liitklass ja kasvatusväärtused”. Lapsed esitasid külalistele ka ennemuistse jutu „Tondid”. Külalised lahkusid väga heade emotsioonidega ning tundsid rõõmu selle üle, et Eestis on veel valdasid, kus saadakse aru väikese koduküla kooli vajadustest. Ka endine haridusminister Mailis Reps tõdes peale külaskäiku, et see on igati õige, kui algklassi laps saab koolis käia oma kodukohas. Veebruaris jõudis Aleks Morozov koos õp Alinaga käia ka autode joonistamise võistlusel, kus tema töö sai tunnustuse kolmelt sponsorilt. Märtsis oli suur sündmus, nimelt lõpetas emakeele nädala esietendus „Sabata krokodill”, mille lavastas õp Merike. Selle etenduse kandsid lapsed ette ka Viimsis Harjumaa kooliteatrite festivalil. Tagasi tuldi I laureaadi tiitliga ning peaosataitja Kristian Klammas sai ka parima näitleja auhinna. Õpetaja Merike jõudis ka lastevanematest ja õpetajatest koosneva trupile selgeks õpetada näidendi „Hiired pööningul”, millega käidi vabariiklikul õpetajate teatrifestivalil „Sillad”. Zürii hindas

etendust, kui parim lastele suunatud etendus ning publiku preemia kuulus samuti Neeme Algkoolile. Aprillis toimus „Harjumaa laululaps 2007” eelvoor, kus Margit Malva pääses oma lauluga lõppkontserdile. Teda õpetas õp Sirje. Mida kevade poole, seda lähemale tuleb aeg rinda pista ainealaste teadmistega. 5. klasside inglise keele päeval saavutasid meie lapsed 13 kooli hulgas 7. koha, kuid Ave Soover saavutas saksa keele olümpiaadil 6. klasside arvestuses I koha. Neid tublisid võrkeeltetundjaid valmistas ette õp Inga. 5. klasside matemaatika olümpiaadil olime 16. kohal, mis on täpselt poole võrra madalamal võrreldes eelmise aastaga, kuid ega kõik aastad pole ju vennad. 5. klassi õpilased osalesid ka õpioskuste olümpiaadil, kus teiste Harjumaa keskkoolide ja põhikoolide pingereas kuulus Neeme koolile keskpaik. Neeme koolis õpib 19 õpilast. Kõik nad on andnud oma panuse, et Jõelähtme valda, Neeme küla ja oma kooli väärikalt esindada. Lapsed on välja teeninud suure ja mõnusa puhkuse. Kiitkem ja tunnustagem oma lapsi, et nad jaksaksid ja tahaksid sügisel uuesti alustada.

Karin Saarma

REINHOLD MARTEN *alias* MÄNNIKU REIN

Kõik me oleme tähele pannud Neeme küla vahel koeraga jalutavat vana meest. Tegemist on küla auväärseima ja eakaima elaniku Reinhold Marteniga. Uskumatu, et sellel käbeda kõnni ja terava mõistusega vanapapil täitub juulikuus juba 92 aastat. Otsustasin küsitleda teda Neeme minevku, oleviku ja tuleviku kohta. Külastades Reinu intervjuu asjus esimest korda, leian ta verandal kartuleid koorimas, neid on terve suur potitäis, ilusad puhtad, vee sees. Järgmisel õhtul kokkulepitud ajaks kohale minnes leian Reinu istumast veranda eest. Käsil on varblaste söötmine, linnud nokivad saiapuru lausa jalgadelt. Aga nüüd siis intervjuu juurde.

Kas oled Neemes sündinud, Rein?

Jah, ma olen 1915.a. sündinud siin, Männikul.

Kui vanalt sa kooli läksid? Kuueaastaselt, tead, sinna vanasse majja.

Kui kaua käisid seal?

Ega ma, tead, viis talve käisin ja Grünthal oli kooliõpetaja siis ja ega lastest puudu olnud. Punakivelt käisid ja vana ots oli täis, seal, kus te praegu tantsite, tead. (Wana Kala Kõrts- toim.). Ja Hübneri lapsed käisivad metsavahilt. Hübner oli tol ajal metsaülem. Nii olivad need asjad, jah.

Kas lapsed pidid kooli kõrvalt tööd ka tegema?

Eks nad aitasivad kalapüügil, tead, ma räägin palju siin kala oli, ma ise arvestan, et siin oli 15-16 ahju külas ja kõik tolmasivad siin. Ja kala toodi igalt poolt kokku, tead, ja isegi Kolga lahest ja teistpoolt Kolka. Isegi sealt Loksa lahest käisime kala toomas.

Kuidas see kala kõik Tallinna viidi?

See läks kõik paatidega. Sadamat siis Neemes polnud? Sadamat ei olnud. Julladega viidi kala paadi peale ja nii laaditi täis.

Millised paadid olid?

No need olid sellised suuremad paadid, nendega kala ei püütud. Need Pärnu proletariaadid olid ees, või mis need olid.

Strykid olid enne sõda.

Jah, ja siit hakkasivad minema ja kolm ja pool tundi läksivad, Aegna ja Kräsuli vahelt läbi ja nii see asi on olnud, tead. Alguse ajal oli kala palju.

Kas põhiliselt püüti räime?

Räime, kilu ja turska. Tehti seest tühjaks ja fileedeks ja läksivad Tallinna turule kõik. Meil oli igal mehel oma müüja seal, kellele sa viisid.

Aga kui ma tulin sõjast ära, siis oli küla tühi. Polnud siin enam kedagi. Olivad Toomansu Juss, Kalda Juss, Tohtse Juss ja Mardi Pärni tuli ka sõjast. Korstna Paul oli ka veel. Ja siis hakkasime käima kaugpüügis. Hakkasime siit minema piki rannikut kuni Liusse välja, Pärnusse. See oli siis juba kolhoosiaeg, läksime Pärnusse välja ja seal siis sedasi püüdsime ühe aasta. Ega me sealt suurt saand midagi, Pärni ja teised olid Virtsus, nemed saivad rohkem.

Algul olid meil vitsmõrrad, pärast kastmõrrad. Kastis ei upu kala ära aga vitsmõrrad läksid nii täis, et uppusid ära ja ei saa üles neid, ükskord löime vikatiga alt lõhki. Järgmine aasta läksime kaugemale, tead, kuni Riia piirin välja. Siis oli Kiini Harald ka juba, sealt sai endale naisi ka juba tead, eh-eh-eh. Sai käidud veel Kihnus, tead, tantsupeodel eh-eh, seal oli see pastlasahin siis.

Mis asi seal oli?

Pastlatega tantsisid, noh. Need saared seal taga, Kihnud, Ruhnud ma olen kõik läbi käinud. Kolmas aasta siis olin ma Virtsus. Pärtmani Kristiine ja Kõrtsi Leena olivad meil kokkadeks. Pärtmani Kristiine oli Pärnus ja Kõrtsi Leena oli Lius. Kui ma sealt tagasi tulin, siis 60-dal aastal läksin suure traali peale. Rajasalu oli meie kapten ja Anupõld oli teise peal. Ja kümme aastat kolksusin käia. Käisime kuni Venemaani välja. Suursaar ja Tütarsaar, need sai kõik läbi käidud. Suursaar on igavene kõrge ka kurat, mäletan küll.

Enne sõda kuulusid need Soomele.

Soomes olen ma ka paar korda käinud, enne sõda. Viisime isegi turska sinne. Siis veel Männiku Albert elas, onupoeg oli mulle. Läksime Soome siis ja mäletan, et oli veel vägev tuul. Ei läinud sinna ette sadamasse algul, kusagile taha sadamasse. Andsime kala ära ja pärast istusime viis päeva eessadamas, tead, kus see laev käib ja kus see kalaturg on. Maksime veel midagi 500 sadamamaksu.

Kas Neemes paate ka ehitati?

Tead, meil siin onu tegi paate, Männiku Robert. Siinsamas männi all tegi, sealsamas, kus see suviputka on. Keeras laudu ja tegi sõude- ja purjepaatisi. Teine oli siis Ääri Juss, kes tegi seal teisepool küljes lhasalus noh. Tegi väiksemaid paate. Aga tema (Robert) tegi suuremaid, mil pandi purjed peale ja pandi topsel veel otsa ja kliiver ka veel ette ja mine Malusisse, käidi Malusis merel, mõtle ise, tead. Kui ei olnud tuult, võeti aerud kätte ja mindi siit Rammu ja Koipse vahelt läbi.

Kas nii kaugel käidi kalal?

Jaa, tead, igalt poolt otsiti, kala otsiti. Nüüd käivad nii vähe kalal, et ei teagi kus see kala on. Enne oli, et üks leiab, üks ole, ja teised lähevad järgmine päev ja saavad. Vahest ei tulnud kojugi, olime seal Kolgal ööd rahvamajas.

Kas vahel puhkust ka võeti ja pidu peeti?

Pidusi peeti jah. Vahel läks riiuks kah. Ihasalu meestega oli terve aeg riid, aga mina sain Ihasalu meestega läbi. Ääri Ats ja need olid ju kanged riiumehed. Vahel läks siis lausa kakluseks ka?

Oi jummal, ükskord tuli siin üks Sihver Tiu ja kurat lasi oma pistuli tühjaks nii, et vankri kodarad plagisesid ja ega ta kedagi külge saanud, pärast pani jälle löikama, aeti taga teda. Jah, igasugu seiklusi on olnud. Sa oled sõjas ka käinud? Olin jah, Eesti korpuse mees. Sa sattusid Nõukogude poolele sõdima Eesti Laskurkorpusesse, kas mobilisatsioon tabas sind siin Neemes?

Tead, ma räägin sulle, kuidas see asi hakkas käima. Meid oli siin Männikul kaheksa perekonnaliiget ja ruumi oli vähe, noh. Mina võtsin naise ja läksin linna tööle. Olime seal lauatehases tööl, seal lennuangaaride juures tead. Olin tööl ja tuli mobilisatsioon, tead, oligi tehtud, tead, viidi Kadriorgu ja siis pandi laeva. Paar päeva olime laevas seal suure kai

taga, naised ujusid veel ümber laiva (naerab eh-eh).

Kuidas ise endale naise leidsid?
Mina võtsin Söökriit, seal, kus praegu kordoni juures uus palkmaja on.

Oled haavata ka saanud?
Esimest korda sain Luki all, jalast, tuli siit põia alt, näha praegaltki. Sellega ei olnud kuigi kaua haiglas, kuul käis läbi. Teist korda Sörves, Sörve Säarest tulin ära 5 km, siis sain haavata. Siis Tallinn oli juba meie, tead, venelased olid sees juba ja meid viidi siis Leningradi haiglasse. See Nordi esimees oli ka seal ja mitu Eesti poissi.

Mis sa Pronksmehest arvad?
Ega sellist nalja poleks tulnud, oleks ta seal olnud. Minuga ta tuli sinna tead, ma Venemaalt tulin lahingutega. Oh jumal, seiklusi on olnud palju.. Tulid sõjast tagasi Neeme? Tulin tagasi ja siin oli täitsa tühi, kõik noored oli ära läind. Rammust läks ka muist ära, pärast hakkasid Rammust ka siiapoolse tulema ja küla hakkas vähe juurde minema.

Aga mis sa praegusest ehitamisest arvad?

Nüüd ehitavad, terve mets on täis, ma ei tea, mis kurat siia tuleb. Terve see lambaauk Tavaru lagendikul oli vett täis, nüüd on seal kaks-kolm maja sees.

Kas tegite sporti ka siin Neemes?
Kordoni all oli meil jalgpalliplats, selle tegime ka ise, kadakad juurisime välja ja tegime siledaks. Ihasalu meestega mängisime jalgpalli, sport oli au sees.

Mis sa sellest uuest võrkpalliplatsist arvad?

Oh jumal, ei tea, mis sest tuleb, kes sinna liiva sisse läheb mängima! Lapsed mängivad seal, siin nad puterdavad, tead. Nüüd on kõik teistmoodi, aga tead, ma olen mitu kiiget teinud. Üks oli siin aianurgas, teine oli sauna juures ja Huntaugu mäe all oli meil kaks kiiget.

Juttu jätkuks meil kindlasti veel mitmeks tunniks, aga paraku on leheruum piiratud, nii, et palju jõudu sulle edaspidiseks!
Oh kuram tead, elu on ikka pikk olnud. Mõttele, kus on ikka päevi olnud, aastas on 365 päeva ja korruta see 90-ga. Eh-eh-eh.

Küsitles Aleks Leonidov

Rein ja Feliks naistega

ÄRAARVAMATU MURDEIGA – VÄLJA ÜTLEMATA SÕNAD!

Lapse jõudmine murdeikka paneb proovile vanemate kannatuse kui ka suhtlemisoscuse. Tuntud psühholoogi Erik Eriksoni järgi on see selline iga, mil laps hakkab kujundama ja otsima oma identiteeti, pannes end proovile erinevates valdkondades. Nii kaua, kui tal oma identiteetist veel päris selget ettekujutust ei ole, valitsevad tema üle segased tunded, mis väljenduvad ka tihti tema ettearvamatus käitumises. Segadust tekitavad ka muutused tema

kehas, väljanägemises ja mõtlemises. Ta püüab end sobitada uude - täiskasvanute maailma, kuid ei tea veel päris täpselt, mismoodi seda teha. Vanemate ja laste vahelised tülid on sel ajal eriti kerged tekkima, sest lapsed ei taha enam olla vanemate pisipojad või -tütred ning vanemad ei saa omakorda aru sellest, mis lapsega toimub ning kuidas peaks temaga käituma, et ta nii sõjakas ja tujukas ei oleks. Lapsed vajavad sel hetkel väga vanemate tuge ja armastust, kuid samas ei oska

seda vastu võtta. Murdealise aju on kiire arenemises ning tal on aktiivsemad hoopis teised ajuosad kui täiskasvanutel. Need ajukoore osad, mis on seotud enesekontrolli-, sotsiaalsete otsuste tegemise- või empaatiaga, saavad küpseks alles murdeea lõpuks (umbes 20.eluaastaks). Seetõttu käitubki murdealise noor hetke emotsiooni ajal, arvestamata teiste inimeste tunnetega.

Kuna tihti jäävad tähtsad asjad oma kallitele ütlemata, siis palusin Neeme murdealistel noortel öelda oma vanematele seda, mis südamel – ja öelda oli neil järgmist:

- Mina sooviksin oma vanematele öelda seda, et kui neile tundub mõni asi – olgu see muusika, sõbrad, kunst, film vms, mis mulle hingelähedane – imeliku, ebataavalise või isegi vastuvõtmata, siis selle asemel, et kohe laitma hakata, võiksid nad võtta aega ja endale selgeks teha, **miks just sellised asjad mulle meeldivad!?** Ma tahaksin, et ka neid huvitaksid samad asjad, mis mind. Kuna need laused, mida kuulen, kui räägin omadest huvidest, on alati sellised, et miks sulle see või teine meeldib või, et see ei ole normaalne, jms, siis jääbki mulje, et nad ei tunne mind nii hästi kui tahaksin või ei taha aktsepteerida mind sellisena nagu olen.

- Väga tore oleks kuulda oma koduseinte vahel rohkem lauset: „**Ma armastan sind!**”. See oleks armas!

- Vanemad, ärge olge pettunud, kui teie lapsed ei mõista neid asju, mida nad **LIHTSALT VEEL** ei mõista. Aga olge mureta – kunagi nad nagunii mõistavad!

- Ärge riielge meiega nii palju, sest kogu aeg peab kartma, et teed midagi valesti ja **JÄLLE SAAD ÖIENDADA**. Teie tahate, et teeksin asju nii nagu teie tahate, kuid mina **tahan teha asju omamoodi**.

Eelnevad ütlused annavad mõtlemisainet nii lastele kui ka vanematele – kasutage neid siis selleks, et parandada omavahelisi suhteid. Mõelge läbi, mida olete ise valesti teinud ning kuidas võiksite edaspidi paremini käituda. Hoidke oma kalleid inimesi, sest vaid nemad hoolivad teist **TÕELISELT** ja on toeks raskel hetkel.

SOOVIN TEILE POSITIIVSEID SUHTEID JA ILUSAT SUVE!

NB! Ootan ka teie kirju: omapoolsaar@hot.ee, märksõna - **suhted**

Ka lapsevanemad tahtsid oma lastele üht-teist öelda:

- **Usalda rohkem oma vanemaid.**

- **Ka ema tahaks olla osaline sinu röömudes ja muredes- räägi talle rohkem;**

- **Proovi rahulikult ära kuulata, mida ma tahan öelda ning alles siis reageeri;**

- **Kõik mida teen, teen murest sinu pärast;**

- **Usalda oma vanemaid ja räägi rohkem oma tunnetest** – tegelikult nad tahavad sind väga mõista ja toetada.

- **Rääkimine lahendab väga paljusid asju – tihti on seda aga väga raske teha. Prooviks?**

- **Vabanda**, kui oma halva tuju sinu peale välja elan. Sina ei ole minu halva tuju põhjus – põhjused on hoopis milleski muus, kuid sina oled mulle kõige lähemal ja saad kõik enda kraesse. Tegelikult **oled mulle väga kallis ja hoolin sinust palju;**

- **Anna andeks**, et palju aega läheb muudeks asjadeks ning sinuga suhtlemiseks jääb väga vähe aega.

- **Sa oled mulle väga tähtis inimene** – tahan väga teada, mida sa tegelikult mõtled

- **Endasse tuleb rohkem uskuda**, mitte leppida vähesega, vaid alati püüda anda endast parimat. Nii et pea püsti ja julgelt edasi. Paremad päevad on veel ees!

KALURITEPÄEV 7. JUULI NEEMES

14:00	Voldemar Kuslap – Rahvamajas
14:00-16:00	lastele batuut Rahvamaja ees
15:00	Kaluritepäeva avamine
15:30-	võrkpall
15:30 -17:00	saapavise
15:30 -17:00	võistlused lastele
17:00	võistlused sadamas
	- ujumine
	- sõudmine
19:00	võrkpalli finaal
19:00	laste võistluste auhindade kätte andmine
19:30	grillimisvõistlus Korzetsi kommentaaridega
21:00	Neeme Iu auhindadē üle andmine
22:00	alustab ansambel Napkins
u 22:40	Neeme Nogia
u 23:00	võistluste auhindade üleandmine
24:00	loterii loosimine & ilutulestik
00:30 - ...	ansambel Napkins & tants

Üritus on kõigile tasuta!

Muud üritused:

28.07 kl 22.00 KINOBUSS Neemes. Pilet 30.-

24.08 Wanas Kalas ans. Sada ja Seened. Pilet 50.-

20.08 - 24.08 LASTELAAGER “Imeline Poolsaar”
Neeme Rahvamajas.

25.08 LÕIKUSKUU LAAT Neemes

25.08 KINOBUSS Neemes.
kl 20.30 lastefilm “Röövel Hotzenplotz”
kl 22.00 film täiskasvanutele
Pilet lastele 25.-, täiskasvanutele 30.-

Töökuulutused:

Veoteenus kalluriga - 10 m³; 15,5 t;
(liiv, killustik, muld) tel. 53667917 Anti.

OÜ JANDEST pakub
professionaalset
bituumensindli müüki ja
paigaldust
ning üldehitustöid.
Jaanus Kivimaa 55538506

***Siia ootame ka Sinu kuulutusi ja reklaame!
Täpsem info: omapoolsaar@hot.ee***

JA SIIN TA NÜÜD ON ...

Ilusal naistepäevajärgsel laupäeval jõudis otse Wana Kala kõrtsi ette hallikas auto. Seal astus välja Vladislav Koržets, kes hullutab oma kalaroadega kogu Eestimaad ka Terevisioonis. Nii Vladislavlikult humoorikas, läkiläki peas, vuntsid rõõmsalt kikkis ja värskelt roogitud kiisapurk käes, seadis ta sammud kõrtsi poole. Algamas oli üritus, mille Neeme Naiste Rannavalve Selts korraldas nime all "Kokkame koos Vladislav Korzetsiga". Seadsime baaris lauad ringi, et show paremini külastajateni jõuaks. Algul oli hirm, et kas rahvas ikka huvitub meie üritusest. Veerand tundi enne ettenähtud algust hakkasid baari poole vurama erinevad autod ja bussid. Baar sai rahvast nii täis, et kõik ilusad ja koledad toolid läksid viimseni käiku. Ja siis kõik algas. Vladislavil oli taigen ette valmistatud juba kodus, et aega säästa.

Mis me siis täna teeme? Kiisad läksid puljongiks. Ta soovitas kalad keema panna alati külma veega, et puljong saaks selge. Maitseroheline aga on hea lisada juba valmis puljongile. Sool olgu alati jäme. Puljong tehakse põhitoidu juurde, mille nimeks seekord oli kulebjaka. Kulebjaka tähendab kalapirukat, mis pärineb vene rahvusköögist. Piruka koostiskala võib olla erinev. Väga hea pidavat olema haugist, aga meil sai see lõhest.

Et üksinda oli raske toime tulla, pidi Vladislav paluma endale mõne abilise. Kuna taigen oli saanud sitkevõitu, tuli appi Triin, kellel pagaripaberid taskus. Lisati väheke vett, mis taigna ka kohe pehmemaks

tegi. Seejärel läks rullimiseks. Nii saadigi kulebjakale alus. Sisu tahtis erinevate komponentide hakkimist ja nüüd tuli abiks lasteaia meisterkokk Kadri. Munad kooris aga mõnusat juttu kuulates publik. Äkki käis lups ja muna, mille Vladislav oli meelolu tõstmiseks lakke visanud, potsatas hoopis Kadri pähe. Nalja kui palju! Sisu hakitud, laotati see taignale laiali. Nüüd rändasid kaks kulebjakat ahju. Kuni pirukad küpsesid, tutvustas Kristiina Ojuland sobivaid veine nii pirukate kui muude roogade juurde. Toimus ka degusteerimine, mille tarbeks jagati osalejatele veetopsikud, et suu järgmise veini maitsmiseks eelmisest loputada. Järsku hakkas kõõgi poolt

hoovama mõnusat pirukalõhna, mis andis märku sellest, et kulebjakad olid valmis saanud. Mis siis ikka, pirukas lõigati lahti, puljong koos maitserohelisega sai topsi ja lastigi kõigil hea maitsta. Koržetsil oli kaasas ka oma kalaretseptide raamat, kuhu autor soovijatele pühenduse kirjutas, soovisid aga kõik. Raamat oli nii populaarne, et sai ühtäkki otsa ja järgmisel päeval hangiti linnast veel lisagi. Ka kohalikud kalamehed tundsid Vladislavi tegemiste vastu huvi ja nii saigi üks mõnus päev jälle õhtusse, suur rahulolu sees.

Sirje Põllu

Kulebjaka retsept:

Taigen:

1,5 dl vett või piima

15 g pärmi

400 g nisujahu

50 g võid

2 munakollast

natuke toiduõli

Täidis:

300 g kalafileed, võib ka hakkliha

2 hakitud sibulat

tatraputru või riisi (keedetud)

2 keedumuna

soola, jahvatatud valget pipart, tilli

Lasknud ennast "pehmeks" rääkida kahel seltsilükkemel Triinul ja Piretil ning soovides tuua vaheldust oma igapäevasesse marsruuti kodu-töö-kodu, sai minust Neeme Naiste Rannavalve Seltsi 16. liige. Minu esimene seltsiõhtu kujunes vägagi meeolukaks. Selleks korraks oli planeeritud ühine kokkamine, mis toimus "Wana kala" baari-ja köögiruumides. Valisime retseptid ja jagasime omavahel, mida keegi teeb ning "köögi-katandus" võis alata. Sagimist, toimetamist ja arutamist oli parasjagu. Ent heatujuliste ja usinate kokkajate käte all valmisid toidud kui imeväel ning tulemuseks oli isuäratavalt lõhnav õhtusöök. Minu jaoks algul kummalisena tunduv kooslus tuunikala, juust ja banaan(!) saiakattena osutus proovimisel üllatavalt maitsvaks. Päris palju elevust tekitas ka vene külmsupp e okroška kaljaga, sest enamikule on see supp tuttav keefiriga. Minul isiklikult jäigi kaljaga variant proovimata - kas polnud kõht piisavalt tühi või ilmnis peidetud konservatiivsus. Sööjatest arvas mõni, et maitsev, ja mõni, et huvitav. "Halb" ei öelnud keegi.

Hakkliha-peekonirullid olid mõnusalt kodused ja mahlakad. Aprikoosipirukad ei vajakski kommentaari. Oma krõbeduses ja magususes olid need ülimalt maitsvad ja suus sulavad. Kõik retseptid olid mõnusalt lihtsad ja, mis kõige tähtsam, kergesti teostatavad ka koduses argipäevas, kui tervet seltsi abiks ei ole.

Mõnusat katsetamist!

Okroška

Vene rahvustoit, mida on väga lihtne valmistada. See on suveks mõnusalt värskendav ning täidab hästi kõhtu. 10 kartulit
1 värske pikk kurk
1 paprika
3-4 muna
100 - 150 g vorsti, sinki või viinereid
6 redist
kali või keefir
hapukoor (kui kaljaga)

Keeda kartulid ja munad. Nii kaua, kui nad keevad, haki kurk, paprika, vorst ja redis parajalt väikesteks tükkideks. Kui munad ja kartul keedetud, siis haki ka need. Kartul haki suuremateks tükkideks, kui teised komponendid. Seejärel pane kõik suuremasse kaussi ja sega nad omavahel kokku. Tõsta ports taldrikusse ja vala kali (või keefir) peale ning tõrts hapukoort sisse. Kui tunned, et on mäge, raputa soola sisse.

Tuunikala- banaanisaiad

7 viilu röstsaiat
1 väike karp tuunikala vees
1 dl lahjat Mahe majoneesi
0,5 dl 10% hapukoort
2 suurt banaanit
150g juustu (riivitud või viilutatud) soola
karrit

Esmapilgul omavahel mitte sobivad toiduained annavad kokku pannes ootamatult maitsva tulemuse. Saiad sobivad nii hommikusöögiks kui ka kergeks õhtueineks. Kes banaanit ei armasta, võib proovida ananassi. Aseta saiaviilud küpsetuspaberiga kaetud ahjuplaadile. Kurna tuunikala ja jaga saiaadele, raputa peale karrit. Sega omavahel hapukoor ja majonees, maitsesta soolaga ning nirista lusika abil kalale. Viiluta banaanid. Aseta kalaga kaetud saiaadele banaanilõigud ja siis juust. Küpseta ahjus 200 kraadi juures, kuni juust on sulanud.

Aprikoosipirukad

6 (5x5cm) lehttaignaplaati
6 poolikut kompotiaprikoosi
kaunistamiseks tuhksuhkrut

Elkuumuta ahi 230 kraadini. Aseta lehttaignaplaadid küpsetusalusele. Torgi kahvliga plaatidele augud sisse. Viiluta aprikoosid ja asetage taignaplaadile. Küpseta 230-kraadises ahjus 15 minutit. Enne serveerimist puista pirukatele tuhksuhkrut. Jälgi, et aprikoosi viilud liiga taigna servas ei ole, muidu taigen ei kerki. Ja esimesed 10 minutit ei soovita ahju piiluda, las ta küpseb rahus.

Hakklihapommid sinihallitusjuustuga 8 tk

4sl riivsaia
1 sl kartulijahu
1,5 dl piima või vett
sl võid
1 sibul
1 muna
400g segahakkliha
1 tl soola
0,5 tl musta pipart
0,25 tl valget pipart

Täidis:
60g sinihallitusjuustu
Kate:
8 viilu toorsuitsupeekonit

Peekoniga vooderdatud hakklihapallid saavad kauni kuju, kui küpsetad neid muffinivormi pesades. Serveeri soojade suupistetena või sooja lisandina kartuli ja porgandi kõrvale. Sega riivsaia kartulijahuga. Lisa piim või vesi, sega hästi ja lase 5 minutit paisuda. Sulata või pannil ja kuumuta selles hakitud sibulad ja muna. Sega, vormi lõikelauale piklikuks kangiks ja lõika kaheksaks. Tükelda sinihallitusjuust kaheksaks kuubikuks. Vormi käte vahel 8 pihvi, pane keskele juustukuubikud ja tõsta ääred keskele kokku. Keera palliks, pane risti peale pooleks lõigatud peekoniribad ja tõsta muffinipanni pesadesse või ahjuvormi. Küpseta 200-kraadises ahjus 20 minutit.

Wiigo Siisikese lood

Järjejut

WIIGO VAATAB TÄHTEDE POOLE

Kui sulane siis sulane, arvas Wiigo ja lõi käed oma tulevase peremehega. Sulane pole ju mingi muidumees, vaid sama kõva mees, kui Vabariigi president. Kõik populaarsed ja ebapopulaarsed otsused tuleb tal ju iseseisvalt vastu võtta. Kord oled lambakarjus, siis jälle automees, vahel ka naistemees, mis on asja kõige raskem pool. Kuna juhilubadega on nagu on, vajavad naised ikka vormelimehi kõige rohkem. Selge peaga aga naistemoosimisest midagi välja ei tule. Kus mure kõige suurem, seal abi kõige lähem. Paar suurt Pilsnerit ajab tagumistele käppadele küll. Jutt muutub soravaks ja turi turskeks. Naised aga kõik ühtäkki ilusateks.

Et peremehe buss tahtis õlivahetust, pidi selle toimetama aga käepärasemasse kohta. Et sõit igavaks ei muutuks, said nüüd küüti nii sõber, viis kaheliitrist Pilsnerit, kui ka väägagi kaunis naine. Janu ohtrasti kustutatud, alustati sõitu. Neeme tee tundus lai nagu maailm, kurvid olid ka sirgemaks tõmbunud, raadio röökis parimaid rockilugusid ja moosijuttu karjuti muusika vahele. Anetti silmad löid kilama, kui kaunis Wiigo teda rooli taga suudles. Tee muutus ühesuunaliseks ja kiirus kasvas tohutult. Äkitselt vilksatas Wiigo silme eest läbi peremehe sõiduauto ja hetkega sai selgeks, et nüüd läheb verelaskmiseks. Et emotsioonid jälle laest kätte saada, pani Wiigo täispidureid. Ja nii ta lendas ja lendas, kuni puu teda tervitas. Pauh ja põmm ning Wiigo leidis end näoli männi alt. Siis oigas natuke ja libistas end selili.

Kui palju tähti sealt taevast sangarile otsa vaatas... Ta oleks peaaegu naisele saanud ja kosmosesse pörutanud, kui seda kuradi peremeest vahele poleks tulnud. Anetti, Anetti sosistas ta endamisi. Kas sa tuled mulle... ja mõistus kadus. Wiigo lendas tähtede poole, väikesed musklilised jalakesed välja sirutatud ja tema järel kaunis punetav Anetti. Siis võtsid nad üksteisel käest kinni, keerutasid ja tiirutasid läbi Pilsnerite ridade ja äkki lõi jubetum valu tagumikku, mis mõistuse tagasi tõi. Keegi arst oli talle süsti keresse väänanud. Korruga kõikus tema näo kohal peremehe vihastpunetav nägu. Siis sai selgeks, et sangarist sai korruga jobu ja sulasest jälle vaba mees.

Järgneb.....

Wicu luuletused

Sa süütasid mus leegi,
mis valusalt põletab mind,
kas ütleks mul keegi,
kas see tuli põletab ka sind,
suudlusega hävitaks tule,
ja kallidega lämmataks tule mis kole.

* * *

Tahan langeda tundmatusse,
kus on püüdmas sind hellad käed,
tahan tunda armastust,
mis nii hell.

NAERA TERVISEKS!

Iga aasta maikuu esimene pühapäev on kuulutatud "Ülemaailmseks naerupäevaks". Sel päeval toimuvad erinevates linnades naeruparaadid ja muud üritused naerutamaks ennast ja teisi!
Miks on naer kasulik?

1. Üks tund naeru annab immuunsüsteemile 12-ks tunniks positiivse tõuke.
2. Naer alandab stressitaset.
3. Naer tervendab südant ja laiendab veresooni.
4. Naer parandab kopsude ja teiste organite tööd.
5. Naer kiirendab ainevahetust ja toiduseedimist.
6. Naer on hea ravim astma ja bronhiidi vastu.
7. Naer on suurepärase valuvaigisti. Naer käivitab õnnehormoonid ehk endorfiinid, mis on keha loomulikud valuvaigistid.
8. 10-minutiline naer võtab valu 2 tunniks.
9. Üks minut naeru võrdub 10 minuti tööga trenajõõril.
10. Kui naerda tund aega kogu südamest, põleb ära 500 kalorit.
11. Naer teeb naha ilusamaks ja toniseerib näonahka.
12. Naer tugevdab suhteid.

Natuke nalja...

- * Luukere läheb baari, tellib kaks õlut ja põrandalapi.
- * Sipelgas ärkab hommikul traktori all: "Jälle olen pohmas peaga mingi jama koju tassunud!"
- * "Ema, kas isa kinkis sulle selle ilusa kasuka?"
"Oleks ma su isa peale lootma jäänud, poleks mul sind ka olnud!"
- * Vanaema manitseb Jukut: "Mine pese kael puhtaks, sest tädi Maali tuleb külla!"
Juku vastu: "On see ikka kindel? Eelmine kord ta ei tulnud ja mina käisin terve päeva puhta kaelaga ringi nagu tola!"